

Autorita a její distribuce (a uplatňování)

Autorita náleží ke skutečnostem, které nikdy nemáme „před sebou“ hned a celé; je to záležitost dění, dějství, tj. nemůžeme ji zbavovat její časovosti a zejména dějovosti, událostnosti. K tomu ovšem musíme vždy připočítat i to, že autorita může být v jistém rozsahu a v jistém smyslu na jedné straně sdílena (lze se na ní podílet, odvolávat se k ní), ale také může být udělována, přidělována a rozdělována, tedy distribuována. Důsledkem této poměrné složitosti je jako velmi důležité pozorovat resp. zjišťovat, nakolik se může autorita takovou distribucí měnit, zejména oslabovat, a ovšem také, nakolik se může měnit a eventuálně oslabovat (nebo naopak posilovat) její „pravost“.

To vše je pochopitelně sledováno nejen těmi, od kterých se žádá její respektování, ale snad ještě více těmi, kteří si na autoritu (resp. její spravování a uplatňování) ať už právem nebo neprávem činí nároky.

(Písek, 151118-1.)